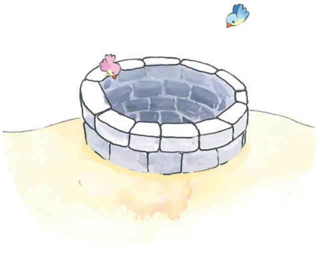
YUSUF

PEYGAMBER'İN HİKÂYESİ

Bu kitaplardaki resimlerde peygamberlerin yüzlerini göremezsiniz.
Çünkü Müslümanlar peygamberlere olan saygılarından dolayı
onların resimlerini yapmazlar.

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI: 1274/4
Çocuk Kitapları: 301/4

Yayın Yönetmeni
Dr. Yüksel Salman

Koordinasyon
Yunus Akkaya

Eser İnceleme
Hale Şahin
Elif Erdem

Editör
Zeynep Ulviye Özkan

Baskı Takip
İsmail Derin

Baskı
Salmat Basım Yayıncılık
0312 341 10 24

2. Baskı, Ankara, 2017

2017-06-Y-0003-1274
ISBN 978-975-19-6610-0
Sertifika No: 12931

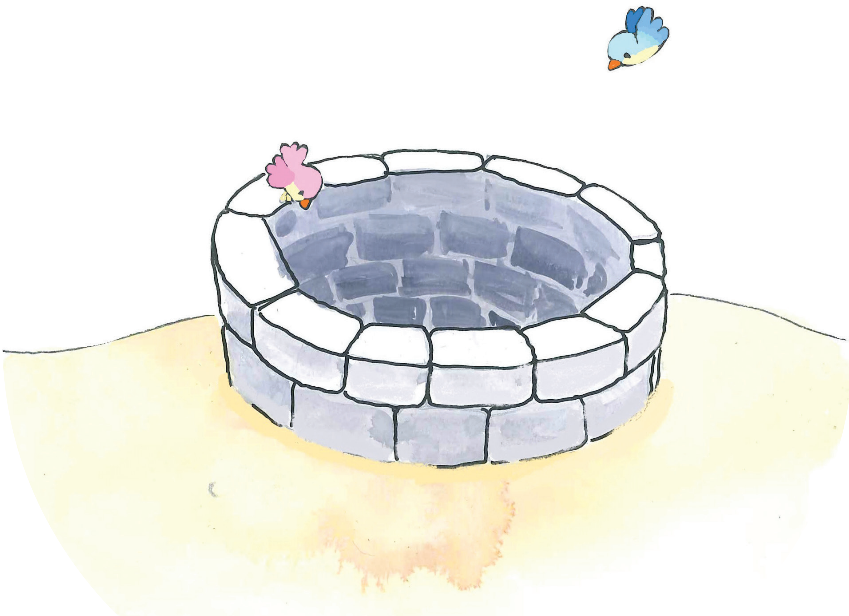
Eser İnceleme Komisyonu Kararı
12.03.2015/39

İletişim
Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü
Basılı Yayınlar Daire Başkanlığı
Tel: (0 312) 295 72 93 - 94 Faks: (0312) 284 72 88
e-posta: diniyayinlar@diyanet.gov.tr

Dağıtım ve Satış
Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü
Tel: (0 312) 295 71 53 - 295 71 56 Faks: (0 312) 285 18 54
e-posta: dosim@diyanet.gov.tr

YUSUF

PEYGAMBER'İN HİKÂYESİ

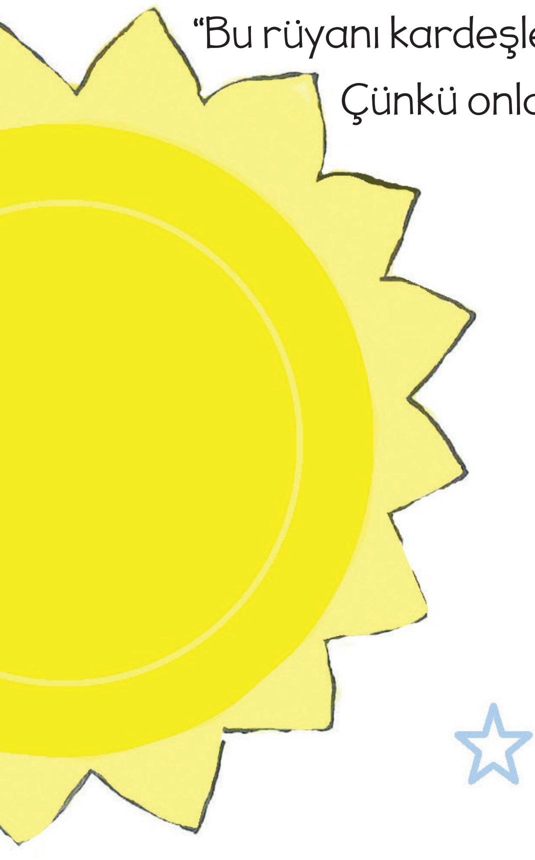

Özkan Öze

Resimleyen: Sevgi İçigen

Yakup Peygamber'in on iki oğlu vardı.
Kenan ülkesinde yaşıyorlardı.
Oğullarından birinin adı Yusuf'tu.
Yusuf çok güzel bir çocuktu.
Bir gece tuhaf bir rüya gördü.
Ve sabah olduğunda, rüyasını babasına anlattı:
"On bir yıldız, Güneş ve Ay'ın önümde
eğildiklerini gördüm."
Yakup Peygamber, bu rüyadan Yusuf'un
ileride önemli bir kimse olacağını anlamıştı.
"Bu rüyanı kardeşlerine sakın anlatma!" dedi.
Çünkü onlar Yusuf'u çok kıskanıyordu.

Ancak kardeşleri, rüyayı öğrendiler.
"Yusuf'u babamız bizden çok seviyor" dediler.
Ondan kurtulmak için bir plân yaptılar.
Yusuf'u da yanlarına alarak, ıssız bir yere kadar gittiler. Orada bir kuyu vardı.
Ve Yusuf'u kuyuya attılar.

Yusuf, kuyunun içinde, öylece kalakaldı.
Şimdi oradan nasıl çıkacaktı?
Kardeşler, ağlayarak babalarına geldiler.
“Baba, onu kurt yedi!” dediler.
Yakup Peygamber olan biteni anladı.
Fakat elden ne gelirdi.
“Artık bize güzel bir sabır gerek.” dedi.
Derdini sadece Allah’a açtı ve için için ağladı.

Yusuf ise, o sırada kuyuda bir başınaydı.
Allah'a dua ediyordu.
Zaten orada yapılacak başka ne vardı?
Bir zaman sonra orada bir kervan durdu.
Kervancı, kuyudan su alırken, Yusuf'u buldu.
"Müjde, bir erkek çocuk!" dedi.
Kervan Mısır'a doğru gidiyordu.
Yusuf'u da Mısır'a götürdüler.
Ve onu az bir fiyata sattılar.

Yusuf'u alan kişi, kralın veziriydi.
Onu sarayına getirdi.
Ve hanımı Züleyha'ya, "Ona güzel bak!" dedi.
"Bize bir faydası dokunur..."
Kuyudan kurtulan Yusuf,
sarayda yaşamaya başladı.

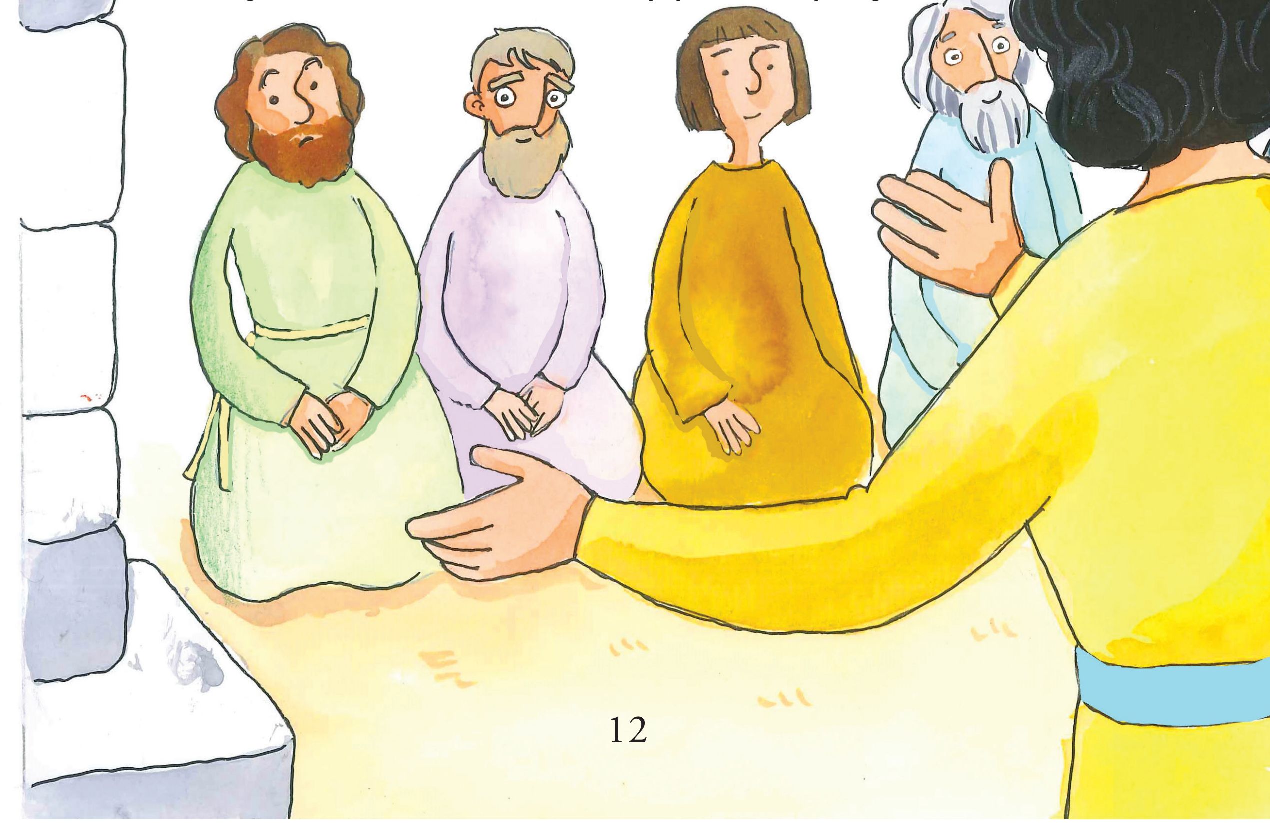
Ve zaman, ışıltılı dereler gibi akıp geçti.
Ve Yusuf büyüdü.
Ve büyüdükçe daha da güzelleşti.
Gözler, o güne kadar,
ondan daha güzelini görmemişti.
Yusuf, çok yakışıklı bir delikanlı oldu.
Onu bir gören, bir daha bakıyordu.
Ve bir daha bakan,
bir daha bakmadan yapamıyordu.
Züleyha da Yusuf'a hayrandı.
O, Yusuf'u çok ama çok seviyordu.
Hatta ona aşıktı!

Bir gün vezir sarayda yokken,
Yusuf'u yanına çağırdı. Ama Yusuf, gitmedi.
Züleyha ısrar etti. Ama Yusuf onu reddetti.
Yusuf Allah'ın yasak ettiklerini yapmak istemiyordu.
Ve kaçmak için kapıya doğru koştu.
Züleyha da, arkasından koşup yetişti.
Tam o sırada vezir saraya geldi.
Züleyha, kocasını görür görmez,
Yusuf'un kendisine saldırdığını söyledi.
Sanki Yusuf ona bir zarar verecekti!

İşte bu yüzden Yusuf zindana atıldı.
Orada upuzun yıllar kaldı.
Allah Yusuf'a rüyaların anlamlarını öğretti.
Kim ne rüya görse gelip Yusuf'a anlatıyordu.
Yusuf'un söyledikleri de aynen çıkıyordu.
Yusuf, zindanda peygamberlik görevini yerine getiriyor; insanları doğruya, iyiliğe ve güzele çağırıyordu.
O Allah'ın aramızdan seçtiği elçilerden bir elçi, peygamberlerden bir peygamberdi!
Bir gece Mısır'ın kralı acayip bir rüya gördü.

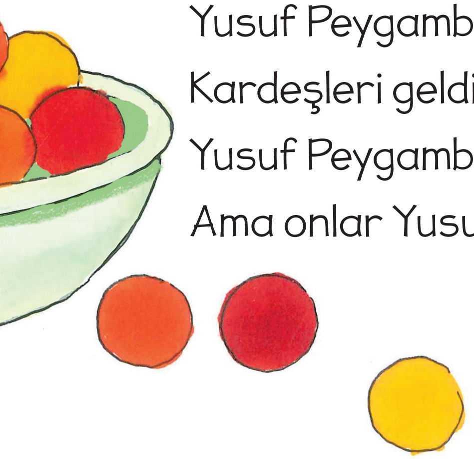
Rüyasında yedi yeşil başak,
yedi de kuru başak görmüştü.
Ve yedi zayıf ineğin, yedi şişman ineği yediğini!
Kimse bu rüyanın ne anlama geldiğini bilemedi.
Bunu ancak “Yusuf bilebilir” dediler.
Ve zindana gidip, Yusuf Peygamber’e sordular.
Yusuf Peygamber, “Ülkede yedi yıl bolluk olacak
ama ondan sonra yedi yıl da kıtlık!” dedi.
Ve bolluk zamanı tedbir alınmasını söyledi.

Kral bu söylenenleri çok beğendi.
Yusuf Peygamber'i zindandan çıkarıp
hazine bakanı yaptı. Ondan ülkeyi bekleyen
kıtlık tehlikesine karşı tedbir almasını istedi.
Gerçekten de yedi yıl bolluk oldu.
Ve kıtlık zamanı geldiğinde,
Yusuf Peygamber tedbirini almıştı.
Ülkenin depoları ağzına kadar yiyecek doluydu.
Kimse aç kalmadı.

İşte o kıtlık günlerinden birinde,
Yusuf'un kardeşleri
Mısır'a yiyecek almaya geldiler.
Yakup Peygamber'in yanında
sadece Bünyamin kaldı.
Bünyamin Yusuf'un küçük kardeşiydi.
Ve diğerleri gibi değildi.
Yusuf Peygamber, onu çok severdi.
Kardeşleri geldiğinde,
Yusuf Peygamber onları tanıdı.
Ama onlar Yusuf Peygamber'i tanımadı.

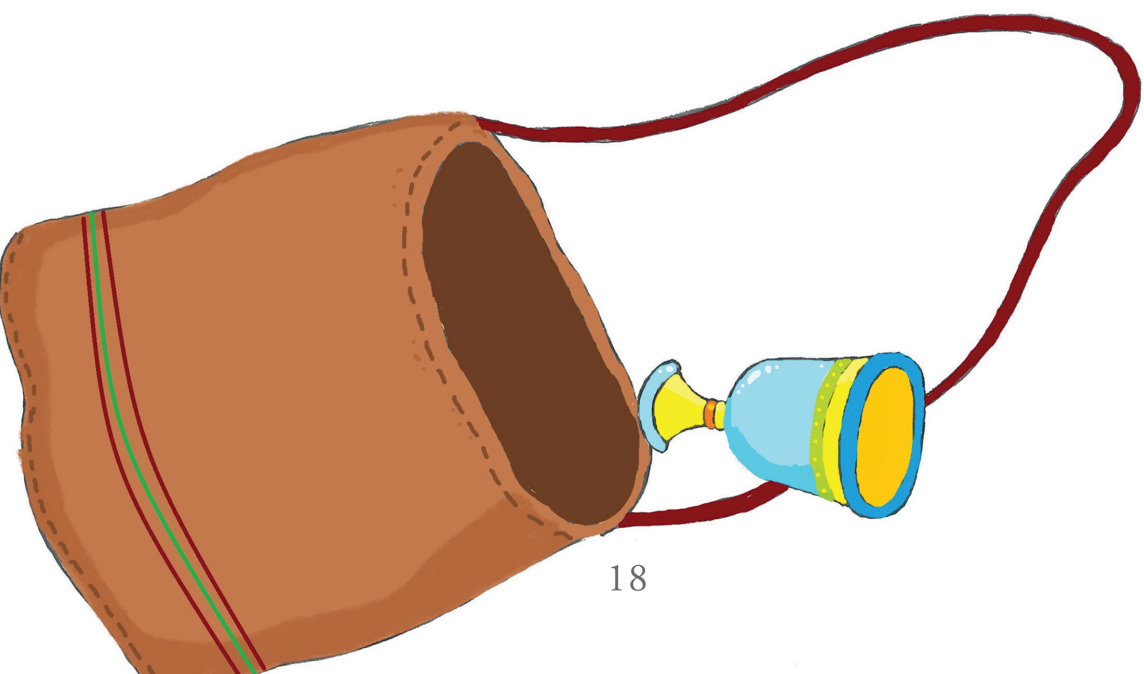
Yusuf Peygamber kardeşlerine,
bir dahaki sefere en küçük kardeşlerini de
yanlarına alıp gelmelerini söyledi.
"Onu getirmezseniz artık benden size yiyecek
yok!" dedi.
Onlar, "Babamıza söyleyeceğiz!" dediler.
Babalarının yanına döndüklerinde,
"Baba, artık bize yiyecek verilmeyecek," dediler.
"Kardeşimizi de bizimle gönder ki yiyecek alalım.
Merak etme biz ona göz kulak oluruz."

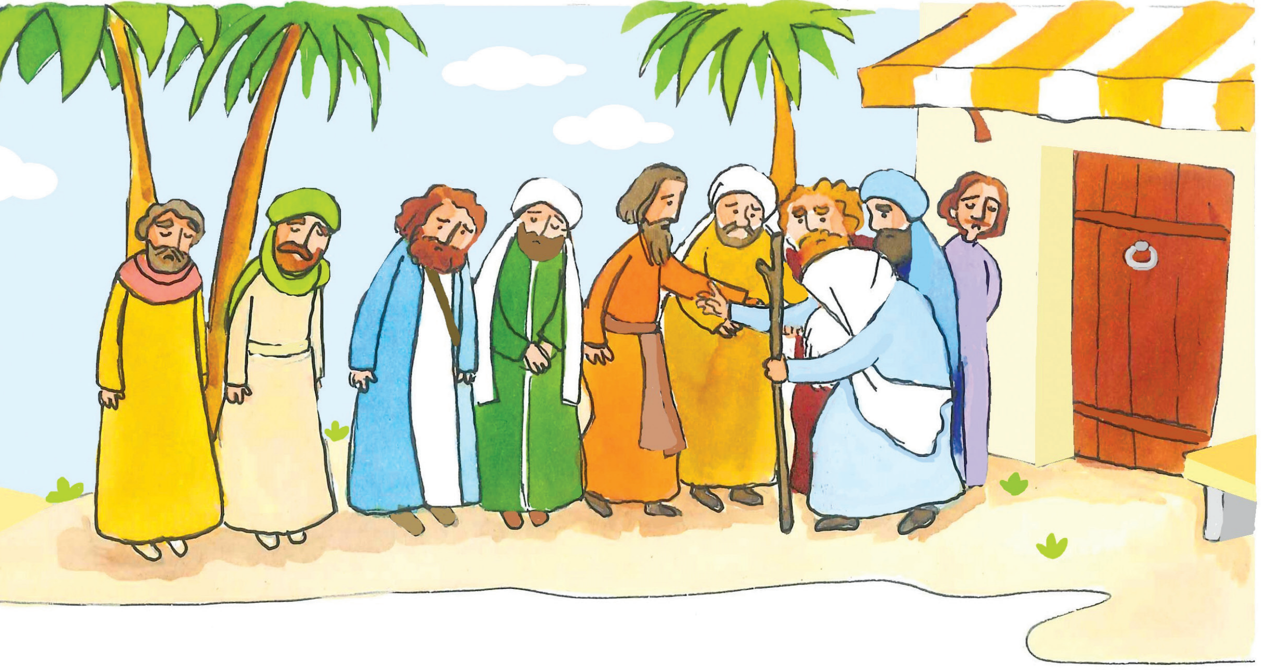
Yakup Peygamber,
Bünyamin'i göndermek istemiyordu.
Ama mecburdu. Allah'a onun için dualar etti.
Çünkü Allah koruyucuların en merhametlisi idi!
Ve Bünyamin'i de onlarla birlikte gönderdi.

Yusuf Peygamber, Bünyamin'i görünce
ona sevgi ile baktı, sarılıp kucaklaştı.
"Ben Yusuf'um" dedi.
Olan biten her şeyi anlattı.
Ve Bünyamin'in orada kalması için bir plân yaptı.
Onun çantasına
kralın çok kıymetli bardağını sakladı.
Ertesi sabah kardeşler yola çıkacakken,
çantalar arandı.
Ve Kralın bardağı,
Bünyamin'in çantasından çıkınca
Bünyamin, hırsızlıkla suçlandı.

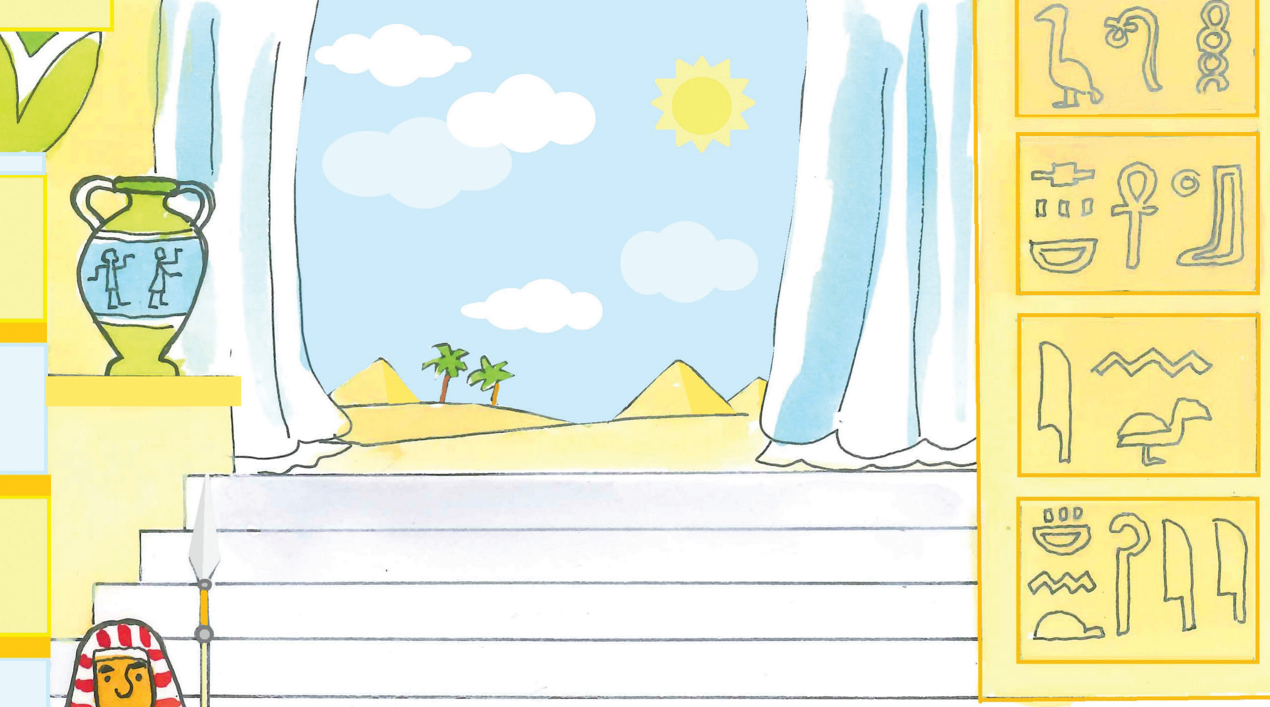

Kardeşler, tutuklanan Bünyamin'i orada bıraktı.
Babaları Yakup Peygamber'in yanına döndüler.
Bünyamin, sevgili abisinin yanında kaldı.
Yakup Peygamber, Yusuf'tan sonra
Bünyamin'i de kaybetmekten dolayı perişan oldu.
Ağlamaktan gözleri artık görmez oldu.
Ama ümidini yitirmedi.,
Güzelce sabretti ve Allah'a çok dua etti.
Bir zaman sonra kardeşler,
Bünyamin için Mısır'a geri döndüler.
Yusuf Peygamber'in huzuruna çıkıp,
Bünyamin'in affedilmesini istediler.

Yusuf Peygamber onlara:
“Yusuf’a ne yaptığınızı hatırlıyor musunuz?” dedi.
Onlar şaşırarak:
“Sakın sen Yusuf olmayasın?” dediler.
Hem şaşırdılar, hem de korktular.
Ama çok pişmandılar.
“Vallahi, seni Allah bize üstün kıldı;
doğrusu biz suçluyduk” dediler.

Yusuf onları affetti.

Ve Rabbine de onları affetmesi için dua etti.

"Allah sizi bağışlasın.

O merhametlilerin en merhametlisidir" dedi.

Sonra giydiği gömleği üzerinden çıkarıp onlara verdi.

"Şu gömleğimi götürün,

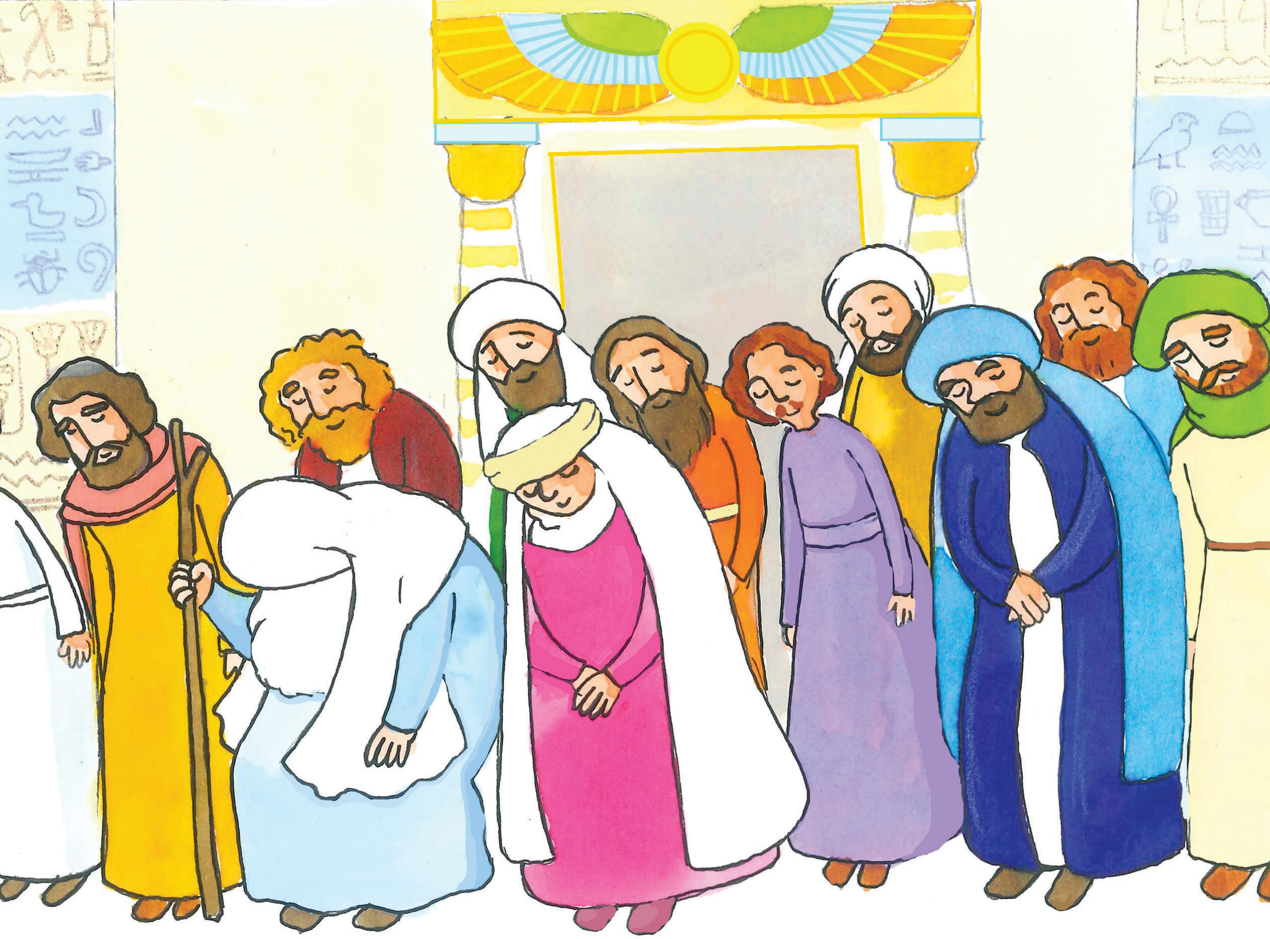
babamın yüzüne sürün de gözleri açılsın.

Sonra bütün ailenizle beraber gelin" dedi.

Onlar Mısır'dan daha yeni ayrılmışlardı.
Yakup Peygamber,
"Yusuf'un kokusunu alıyorum" dedi.
Ve eve vardıklarında,
gömleği alan Yakup Peygamber,
onu derin derin kokladı ve bağrına bastı.
Yüzüne gözüne sürdü.
Allah gözlerini yeniden açtı.
Sonra hep birlikte Mısır'a,
Yusuf Peygamber'in yanına gittiler.
Yusuf'un huzuruna girdiklerinde,
Yusuf, anne ve babasını bağrına bastı,
onlara sımsıkı sarıldı.

On bir kardeşi annesi ve babası
Yusuf'un önünde saygıyla ve sevgiyle eğildiler.
Böylece Yusuf Peygamber'in yıllar önce gördüğü
rüya da gerçekleşmiş oldu...
On bir yıldız kardeşleri,
Güneş babası, Ay ise annesiydi...
Ve işte bu da güzel yüzlü, iyi kalpli
Yusuf Peygamber'in hikâyesidir.
Ve hikâyelerin en güzelidir...